

בש"פ 1095/24 - ראובן קמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1095/24

לפני: כבוד השופט י' כשר

המבקש: ראובן קמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון ב-תת"ע 8950-11-23 מבית משפט השלום לתעבורה בנצרת לבית משפט השלום לתעבורה באזור מרכז הארץ.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בראשון לציון וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה בנצרת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו, עקב נכותו.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 7.2.2024 והמבקש הודיע כי בכונתו לכפור במיוחס לו בכתב האישום.

4. דין הבקשה להידחות.

עמוד 1

על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון כאשר כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים יוצאי דופן (בש"פ 862/24 מלאכי נ' מדינת ישראל (29.01.2024); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

5. בנסיבות ענייננו, חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה בנצרת, אין הצדקה לסטות מכללי הסמכות המקומית הרגילים. זאת, מבלי להקל ראש בהיותו של המבקש נכה (על אף שתעודת הנכה לא צורפה באופן שניתן לקרוא בה), ובהתחשב בכך שעל פי הבקשה, המבקש הוא שנהג את הרכב לנצרת, והחנה אותו על המדרכה. בנסיבות אלו, אין המקרה דנן משתייך לאותם מקרים יוצאי דופן ונדירים בהם יורה בית המשפט על העברת מקום הדיון למרות כפירה באשמה.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשפ"ד (4.2.2024).

שׁוֹפֵט